

דחל מרחלת על כל העולם

תחי

ההתחדשות

אדריכל הפנים רפי בלומנפד עשה זאת שוב, וכנראה שזו עומדת להיות הפעם השלישית. בהתחלה היה נשוי לרזי, שהיתה אז, ממש כמו היום, הדיילת הכי ותיקה באל-על. אחרי שהוא עזב אותה ונשא את רזי, היו שאמרו: נו מילא, זה קורה לפעמים. אחרי שנולדו להם שני ילדים כולם כבר השבו שהוא נרצע לגמרי.

אבל רפי, שכבר עבר את יום-הולדתו ה-50, מוכיח שעדיין כוחו במוח, ושהגיל אינו צריך להפריע לאיש למצוא את החיים כמה שיותר.

אם אתם עוד זוכרים, כשלאה רבין היתה הגברת הראשונה, היא החליטה שבייתה לא מוצאתן בעיניה. היא ביקשה מרפי, כידיד אישי שלה ושל בעלה, להגיש לה תוכניות ולייעץ לה איך לרהט מחדש את המעון הרשמי של ראש-הממשלה בירושלים. ואם אתם זוכרים אז גם היה סקנדאל גדול מסביב לכל העניין.

מאו, אחרי תקופה של שקט, אני שומעת שהוא שוב עובד את הבית, כשניסיתי לברר למה, מכל הכיוונים לחשו לי שזה שוב בגלל מישהי, ושהיא יותר צעירה מרותי, רק שאף אחד לא רצה לגלות לי את שמה.

רפי בלומנפד (עם זיווה להט) כל פעם יותר צעירה

לחוד

ישראלה ודובי שטייך עלו אצלי על המפה עוד לפני הרבה שנים, כשרק פתחו את המישרד שלהם, שעסק כימעט בכל דבר שקשור בפירסום או ביחסים ציבורי. הדבר שבו הם הכי הצליחו היה אירגון ירידים ותערוכות. הם היו אצלי דוגמה לווג נשוי שמצליח להישאר יחד, גם בעבודה וגם בשעות שאחרי העבודה. אבל לאחרונה שמעתי שישראלה, שהיא אשת-עסקים נמרצת ומוצלחת מאוד, שי

ישראלה שטייך העיקר מה שקורה בבוקר

ידעה יפה מאוד לדחוף את הביזנס, את בעלה, את עצמה ואת כל הצוות שלהם, החליטה לגזוז את חייה. אני לא יודעת בדיוק מה קורה שם, כי היא לא רוצה להכתיש או לאשר, אבל אני שומעת מהרבה כיוונים שאחד מה שניים לא בבית כבר די הרבה זמן. נכון שיש כאן „פלונטר“, כי בעבודה הם כל הזמן ביחד. אבל תסכימו איתי שעסק מצליח כזה חבל להרוס מפני שבבית זה כבר לא כלי-כך מצליח. אז מה עושה זוג מודרני כשהוא מגיע למבוי סתום שכזה? הם דווקא מצאו פיתרון לו, רע, אופייני לשנות ה-80, משהו בנוסח „שנינו ביחד וכל אחד לחוד“. ישראלה חיה לה את חייה, ודובי חי את חייו, כשבבוקר כל אחד בא למישרד מכיוון אחר.

לא צריכה לספר לכם עליו. כשאציק מצא את עצמו מחליף דירה כל חצי שנה, הוא הבין שזה לא עסק, שנמאס לו מהנדודים, ושהוא מוכרח למצוא פיתרון. אז הוא בא אל אווה והציע לה להתחתן, כי רק בתור זוג צעיר אפשר לקבל הלואה ממישרד-השיכון. ולפתור אחת-ולתמיד את בעיית הדירה, וככה, בעזרתו האדיבה של השר מבית-שאן, נולד בשי

קליטה מהירה

ההכנסות הכספיות של הקבוצה, אבל שתדענה לכן — כבר חודש הוא צמוד מאוד למוכר, שלא אוהבת להיות בכור-תרות ולא רוצה לגלות את שמה המלא. מה שהצלחתי לברר זה שהיא יפה מאוד, רס"ר בצבא הקבע ומשרתת בקרייה. איך שמסתיימים המישחקים ניגשת מיכל מיד אל גלסון, שולפת אותו מבין קהל המעריצות שחג סביבו, והשניים פורשים. אני עוד לא יודעת לאן. גלסון כנראה התאהב חזק מאוד — או בארץ או במיכל — כי אני כבר שומעת שהוא חושב אפילו להתגייס ולהצטרף לאחינוכי-ישראל.

לחתיך שמשגע היום את כל רמת-גן קוראים קורקי גלסון. הוא הכוכב-התורן של קבוצת הכדורסל הפועל רמת-גן. הרמת-גנים למדו מהר מאוד מהתל-אבי

מיכה עם קורקי גלסון בעלייה מתמדת

ביים, וגם נפשמ חשקה בשחקן הוצרתי חוץ. אז את מי הם מצאו? את קורקי כמובן, שמלבד העובדה שהוא ענק — 2.06 מטר — הוא גם בלונדי וגם חתיך בלתי-רגיל. מאו שהוא הצטרף לקבוצה אני שומעת שהפועל רמת-גן בעלייה מתמדת.

כמי שנמצא כאן רק שלושה חודשים התאקלם גלסון לא רע. ממיגרשי הכדור-סל מדווחים לי שצבא של חתיכות מופיע בכל שבת במיגרש, והאוהדות תולות בו עיניים מעריצות. אני יודעת שבזה אני מקטינה את

כותב את הספר, הוא מנסה בתוקף להפריד את אחד הסיפורים העקשניים עליו. לכן הוא דואג לספר, לכל מי שרק מוכן לשמוע, שהוא נמצא כבר די הרבה זמן עם חגית. מה שאני יודעת עליה זה שהיא בת 28, ושהיא אופנאית מסוג מיר-חד. היא מתכננת מלתחות פרטיות לאנשים מצליחים שאין להם זמן להתרוצץ בחגור יות. הם נפגשו כשהיא תכננה לקובי את מלתחת-החורף שלו, ומאו הם ביחד.

„שמפו“

ישראלי

סביב קובי בר, שמתחרה על התואר ספר-צמרת, מסתובבים סיפורים רבים. את חלקם הוא טורח להפיץ בעצמו, וחלקם פשוט נוצרו מאליהם. כבר לפני יותר משנה הוא עלה לכור תרות, כשסיפר לכולנו שהוא היה בר-לווייה של גבירות עשירות, משועממות ולא כלי-כך צעירות בלונדון ובפאריס, ושהוא נהנה מאוד מן המלאכה. ובכלל, הוא לא רק ספר אלא גם כומר אישי,

קובי בר חספורות לסיפורות

פסיכולוג, חבר, יועץ, מעצב ומה לא? שיגידו עליו מה שיגידו, החבור לא קופא על שמריו. הוא עומד לפרסם בקרוב מאוד ספר שיעסוק בנשים ובשיי-ער. לא, אין זו ספרות מיקצועית, חלילה, אלא קובץ של כלי-מיני סיפורים פיקאנטיים, שקובי שמע, ראה וליקט במיספרה הקטנה שלו. משהו בסיגנון הסרט שמפן, זוכרים?

כפי שזה נשמע עכשיו, נראה לי ש-הרבה גבירות מכובדות בעיר הזאת תיר-עונה...

דויד לוי השדכן

אני לא יודעת אם אתם שמים לזה לב כמוני — בזמן האחרון שדה האמר-גנות אצלנו מתרחב והופך לאימפריה בזעיר-אנפין. מה שפעם היה שדה פרוץ לכל מיני „חאפרים“, הולך ונעשה היום עסק מאורגן מאוד. אשם בזה המפיק אמנון צבן, שמגדל אצלו במישרד כמה וכמה צבנים קטנים. אחד מהם הוא יצחק „איציק“ סיי-רון, שהיה פעם בלהקה צבאית ומאו, אחרי שהבין שזמר הוא לא יהיה, עבר אל מאחרי-הקלעים ונעשה מנהל של זמ-רים. הוא התחיל את זה דווקא לא-רע, כשהפיק למיני „בריארוז“ את ערב היחיד שלו. כסף גדול הם לא עשו מאותו הערב, אבל איכשהו הם נשארו בחיים. כשמיקי עבר לעבוד עם אריק איינ-שטיין, הוא הביא איתו למישרד את איציק בתוך עיסת-החבילה. שם הפך סידורן לאיש-מכירות ולמנהל הצגות, ושם הוא פגש אותה, את אורנה. השחקנית הצעירה, שלמדה אצל ניסן נתיב, באה להיבחן לערב שירי נעמי שמר שאיציק הפיק. איך שהוא ראה אותה על הבימה, הוא החליט שהוא רוצה אותה אצלו בבית באופן קבוע, והעדיף על פניה שחקניות אחרות.

מאו כבר עברה שנה, והצמד המאוהב נראה בכל מקום ביחד. אלא מה? לאוהה הפריעה העובדה שאיציק לא חשב בכלל על חתונה. מה שעזר לה, בסוף, היה